

مرتضی صراف

جوانمردان

(۴)

از مطالعاتی که از رسایل جوانمردان بدست می‌آید، توجه عمیق آنهاست در کلیه شئون اجتماعی و ایجاد و برقرار رکدن روابط وضوابط انسانی در میان آنها، متأسفاً نه تا کنون در این بخش از ادبیات اجتماعی کوشش و اهتمامی چشمگیر بعمل نیامده است.

کسانی که در گذشته درباره فتیان و جوانمردان رسائلی فراهم آورده‌اند بعضی از آنها کوشش زیاد نموده‌اند که عرفان ایرانی را با تصوف اسلامی یکی نمایند، در این مورد باسانی نمیتوان قضاؤت نمود مگر هنگامی که عرفان ایرانی باز - شناخته شود و تفکیک گردد، بسیاری از عرفان شناسان جهان - معتقدند که تنها راه رسیدن بصلاح حقیقی در پرتو تجلیات و شناخت و پیاده کردن عرفان ایرانی میسر و مقدور است.

یکی از خطرات عمده که امروز جوامع پیشرفتی جهان و را تهدید میکند و از دگر انسانهاست از گرایش و اجتماعی بذبری، تک گرایی دلیل ضعف و نابسامانی اجتماع است و میان ناهنجاری‌های ناشی از آشفتگی و پراکنده‌گی و بخصوص تبعیضات معمول و مرسوم. و این علامت و نشان حتمی سقوط و انحطاط یک جامعه تواند بود. وقتی که سخن از اجتماع بمیان می‌آید منظور یک اجتماع مدون و پیشرفته و مترقی است. بشهادت تاریخ، و دوست و دشمن کشور ایران زمین یکی از ممالکی بود که در جهان باستان دارای تشکیلات و مازمانهای مرتب و حساب شد و بوده و در کتاب مقدس سخن از «قانون پارس و ماد» آمده است و همین قانون پارس و ماد در زبان

هلندی اصطلاحی شده است و مقصود استواری و محکمی این قانون است وقتیکه قانون ایران درگذشته دارای چنین قدرتی بوده که زبان زد خاص و عام گردیده از این رو با آسانی قادر خواهیم بود که پی به تمدن و ترقی ایران آنروز بپریم ، این نفوذ قانونی حتماً متکی بعدالت اجتماعی بوده وعدالت است که پایه و اساس وجودان اجتماعی را تشکیل میدهد . وجودان اجتماعی موقعی شناخته میشود که نظم و ترتیب قانونی حاکم مطلق اجتماع باشد . و ارزش واقعی انسانها را وقوعی نهاد .

در موضوعات تعلیم و تربیت و سیاست مدن و کشورداری وجهانگیری و کشتی رانی و ارسال پیک و آنچه از لوازم موثر پیشرفت بوده اماراتها و نشانه هایی از آن بعما رسیده است . آثار مکشفه هر روز تاریخ تمدن ما را عقب تر میبرد و بر زمان آن میافزاید ، این آثار کشف شده که نمونه هنر و ذوق سليم ایرانی است ما را به راز مهم پیشرفت پدران و نیاکان خود واقف میسازد ، فلسفه ایران باستان فلسفه مبارزان است ، اهورمزا و اهریمن دو قطب این فلسفه را تشکیل میدهند ، نور و ظلمت از کهن ترین اندیشه های آریائی است ، توجه باین دو عامل مشی اجتماعی ایرانیان بوده ، در کلیه آثار باز هانده گرایش بسوی نیکوئی و مخالفت شیطان و اهریمن بوضوح دیده میشود . خود واره ایران ، که بمعنی آزادگان ، اشراف و بزرگان و کریمان است دلیل روش و آشکاری است در شناخت قوم و ملت ایران ، گفتم ایران بمعنی آزادگان و اشراف و بزرگان و کریمان است همه اینها صفات و خصائص جوانمردان است در عربی آزادگان را احرار گویند پس کشوری که جایگاه آزادگان و احرار است باید مدنیه حریت باشد یا مدنیه فاضله یا جهان حقیقت این مدنیه محل اقامه و کوشش آزاد مردان و جوانمردان است . شاهنامه بسیاری از حقایق را برها میگشاید و اسناد ملی ما را بدست میدهد . کارنامه نیاکان ما را به جهانیان عرضه میکند ، تاریخ پهلوانی و جوانمرد پیشگی ایرانی سراسر آنرا پر ساخته است .

ذکته جالب در شاهنامه اختلاف طبقاتی است امروز اختلاف طبقات را یکی از عوامل انحطاط جامعه میدانند و مانع ورادع پیشرفت‌های اجتماعی از این رو جامعه شناسان سعی دارند حتی المقدور اختلافات موجود را از میان بردارند و ریشه کن کنند. البته دلائل هم دارند، ممکن است برخی از متفکران با این نظریه موافق نباشند و با خوش روئی آنرا نپذیرند ولی من بشخصه موافق آن هستم، زیرا تاریخ تا آنجاییکه روشن است بمناسن داده که این طبقات مشکلات عمدۀ و فراوانی برای دولت‌ها بیارمی‌اورد بخصوص که بعضی از طبقات قادر نیستند وقت اضافی خود را بطریقی باستفاده مقرون سازند و از غفلت و سستی و بلانکیفی که اسباب عقب ماندگی است خود را رهائی دهند از این روست که دولت و ملت موظف میباشد تا بطریقی وسایل سرگرم کننده‌ای در اختیار آنها قرار دهد و چون اغلب طبقات پائین عادت به موتختن و توجه و تفکر ندارند و زوف بینی در آنها کمتر است و سایل تفریح و سرگرمی آن‌ها زود زود عوض میشود تغییر میکند و این مستلزم مخارج هنگفت و طاقت فرسائی است که دولت‌های آنها همیشه باید بتحمل آن تن در دهند.

شگفت اینستکه ایران باستان با داشتن طبقات متعدد و متتشکل و غیر قابل نفوذ آن همه پیروزیهای مهم و قابل توجه نایل آمده بود گویند « جمشید طوایف انان را بر چهار قسم کرده یکی را کانوزی نام نهاد و فرمود که بروند و در کوهها و مغاره‌ها جای سازند و بعبادت خدای تعالی و کسب علوم مشغول باشند . و دیگری رانیساری و گفت که سپاهگری کنند ، و جمعی را نسودی لقب داد و بکشت وزراعت کردن امر فرمود و طبقه‌ای را اهنوخوشی خواند و گفت که بانواع حرف‌ها پردازند « نقل از برهان قاطع م° معین »

این‌ها طبقات اولیه بودند و هر چند پیشرفت‌های دیگر رونق میگرفت تفرعات و شعب دیگر با آن افزوده میشد ، اگر ادبیات اجتماعی شاهنامه را بیرون بکشیم

آنوقت باسانی میتوان دید که چه تشکیلات و سازمانهای مهمی در این کشور بخدمت اشتغال داشته است کار این دستگاهها خدمت صمیمانه و ایجاد تفاهم کامل جهت ترقی و اعتلای انسانها بوده، و شناخت آنها در امر بالا بردن سطح اجتماع و مملکت از وظایف اولیه جامعه داران بود، چنانچه میدانید دنیای قدیم جهان قدرت ایران بود و این قدرت جز در سایه انسانهای رشید و جوانمرد و وطن پرست مدیون چیز دیگری نمیتواند باشد افسوس و درینگاه عوامل متعدد دست بدست هم دادند و پایه های تمدن و قدرت چنین کشوری را سست و تباہ کردند و پای دشمنان این آب و خاک را باین سرزهین گشودند. سقوط ساسانیان و روی کار آمدن اسلام شکاف عمیقی میان ایران پیش از اسلام و بعد از اسلام بوجود آورد، زمان فاصل بین شکست ایران و فترت آن از طرفی و تشکیلات اولیه صدر اسلام و مدت زمانی که اسلام توانست جای پای خود را سفت کند از طرف دیگر دوره قابل ملاحظه ای است. نقل و انتقال فرهنگ ایرانی و ادغام آن در اسلام باعث شد که برای جا دادن این فرهنگ دید تازه ای در نظر گرفته شود اگر این بینش رعایت نمیشد هرگز فرهنگ اسلامی بدين پایه که هست نمیرسید و هبلغ هنگفتگی از آثار و منابع ایران نیز از بین رفته بود، چنانچه بسیاری از آنها از دست بر دغارت بیگانگان مصون نماند. این فاصله زمانی را میتوان بعنوان حلقه مفقوده فرهنگ و تمدن ایران بحساب آورد. در این دوره است که فرهنگ ایران خواه ناخواه مجبور رنگ پذیری میشود و آنچنان خود را در قالب ایدئولوژی اسلام میریزد که تفکیک و تشخیص آن هنوز که هنوز است امکان پذیر نیست. این در هم ریختگی یک نوع گیجی مزمن در شناخت معارف اسلامی و فرهنگ ایرانی بوجود آورده است که از همان اوایل صدر اسلام نیز به چشم میخورد و اگر مسلمانان و بخصوص اهل سنت قرآن را بهترین دستورالعمل میدانند و از سنت حضرت محمد پیروی می نمایند غرض نهائی آنها دور کردن و نادیده انگاشتن

خدمات ایرانیان است، و در حقیقت دانشمندان و خلفای اسلامی اعمال نفوذایرانیان را عمیقاً مشاهده و ملاحظه میکردند و مسئله دوگانگی را احساس مینموده اند ولی ایرانیان که خود در بوجود آوردن فرهنگ اسلامی نقش عمدی را ایفاء میکردند باسانی راضی نمیشدند که میدان را خالی کنند و زحمات و فعالیتهای خود را بدون پاداش بکام دیگران شهد نمایند و خود با تلخی و محرومیت از آن کناره گیری نمایند. حافظ چه خوب روحیه و افکار ایرانیان را مجسم میکند.

من نه آنم که زبونی کشم از چرخ فلك
چرخ بر هم زنم از غیر مرادم گردد

مسئله کتاب سوزی یا بردریافکنی و تخریب آثار ایرانی را نیز از همین مقوله بازدیداً نست. در باره نفوذ و قدرت معنوی ایران در تشکیلات اسلام منابع و مأخذی موجود است، و ذکر اسمی رجال ایرانی که در زمینه های مختلف منشأ خدمت بوده اند در جراید و تواریخ ثبت و ضبط است و بیان آن موجب اطالة کلام میگردد، همین قدر میگوییم که سلمان فارسی یکی از صحابه خاص حضرت محمد بود و او را در حکم هارون برای موسی و جاماسب برای زردشت میدانند او که از پارسیان پاک - سرشتو ایرانیان وطن پرست نیکو خواه و از جمله معاریف جوانمردان بود در ارتباط و انتقال فرهنگ ایران با اسلام بعنوان عامل مهم و ارزشنهای شناخته شده است. اوست که شریعت و طریقت و حقیقت اسلام را بخوبی میداند و عمل میکند و از روی ایمان و دانش قدم بر میدارد و یکی از صاحب قدمان بزرگ جوانمردان است، او جامع علم و نظر و قدم است سلمان پارسی قبل از اینکه مسلمان باشد یک ایرانی دانشمند است از روی تحقیق اسلام را پذیرفته است و کمر خدمت درسته است حال اگر در رزویای مغزش اندیشه های انسانی دیگری وجود داشته امری است علیحده ، در اینجا نقل روایتی ضروری است این خبر در فصل سوم - در بیان مأخذ فتوت و مبداء این طریقت در کتاب تحفه الاخوان ، کمال الدین عبدالرزاک کاشی سمرقندی چنین

آمده است .

در خبر است که پیغمبر - علیه الصلوٰة والسلام - روزی با جمعی نشسته بود ، شخصی در آمد و گفت : « یا رسول الله ! در فلان خانه مردی و زنی بفساد مشغولند » فرمود : « ایشان را طلب باید داشت و تفحص کردن ». چندکس از صحابه در احضار ایشان دستوری خواستند ، هیچ یک را اجازت نداد . امیر المؤمنین علیه السلام - در آمد . فرمود : « یا علی تو برویین تا این حال راست است یا نه ». امیر المؤمنین علی بیامد . چون بدرخانه رسید چشم برهم نهاد و در اندرون رفت و دست بردوار هیکشید تا گردخانه ، برگردید و بیرون آمد . چون پیش پیغمبر رسید گفت : « یا رسول الله گردآن خانه برآمدم ، هیچ کس را در آنجاندیدم ». پیغمبر - علیه الصلوٰة والسلام - بنور ثبوت بیافت ، فرمود که « یا علی انت فتی هذه الامة » یعنی تو جوانمرد این امتی . بعد از آن قدحی آب و قدری نمک خواست ، سلمان فارسی آنرا حاضر کرد ، رسول - علیه الصلوٰة والسلام - کفی نمک برداشت و گفت : « هذه الشريعة » و در قدح افکند و کفی دیگر برداشت و گفت : « هذه الطريقة » و دروی افکند ، و کفی دیگر برداشت و گفت « هذه الحقيقة » و درو انداخت و بعلی داد تا قدری باز خورد و گفت « انت رفیقی دا زارفیق جبرئیل و جبرئیل رفیق الله تعالیی بعد از آن سلمان را فرمود تارفیق علی شد و قدح از دست او باز خورد . و حدیقه را - فرمود تا رفیق سلمان شد و قدح از دست سلمان باز خورد . بعداز آن زیر جامه خود در علی پوشانید و میان او در بست و فرمود که « اکملک یا علی » یعنی ترا تکمیل میکنم و مأخذ فتوت و اصل این طریقت این حدیث است ، و شرب قدح و لبس ازار و بستن میان که اکنون میان جوانمردان متعارفست و قاعدة فتوت بر آن مؤسس و اساس طریق رفاقت و اخوت بر آن مینهند و تصحیح نسبت و شجره خویش بدان میکنند ، از اینجاست .... ». از این خبر بمنزلت وقرب سلمان پی میپریم ، در فتوت نامه سلطانی ، ملاحسین

واعظ کاشفی چنین آورده است : «سند میان بستن اهل‌مأواة النهر و خراسان و طبرستان و عراق عجم و عرب بسلمان فارسی هنتری می‌شود»، سلمان فارسی میان علی انصاری بست و علی انصاری میان اشیع مدنی و او میان ابو‌مسلم خراسانی بست «و همچنین هر یک میان دیگری می‌بستند و تفرع و تشعب پدیده می‌آمدند احزاب و قبایل پیداشد. «احزاب و قبایل از اصطلاحات فتیان است و تقریباً بیست و پنج لفظ دارند. از این قرار ، «بیت ، حزب ، نسبت ، کبیر ، جد ، زعیم ، رفیق ، مسائل ، بکر ، دکش ، نقیل ، وکیل ، نقیب ، شد ، تکمیل ، شرب ، محاضره ، نقله ، تعییر ، اخذ ، رمی ، عیب ، محاکمه ، وقف ، هبت «این اصطلاحات را صاحب نفائس الفنون ذکر کرده است و معانی هر یک را نیز نوشته است . تقریباً آنچه در باره مذهب ارباب فتوت بعد از تحفة الاخوان نوشته‌اند را می‌توان شرح و بسطی از خبر منقول تحفة الاخوان دانست .

در فصل دهم از «كتاب الفتوة» ابن معمار بغدادی - الحنبلي متوفی بسال ۱۹۵۸ و (۶۴۲) که بسعی و اهتمام دکتر مصطفی جواد در مطبوعه شفیق در سالهای ۱۹۶۰ بچاپ رسیده ، فتی را جوانمرد می‌گوید و آنرا چنین تجزیه می‌کند ، (ج). آن بمعنی جود و سخا است ، (و) از وفا ، و (الف) از امانت ، و (نون) آن از بوط و (میم) آن از هرود و (راء) آن از رحمت ، و (DAL) آن از دین است و کسی که این فضائل در او جمع شده باشد آنرا فتی حقیقی گویند و اگر کسی چیزی از آنچه گفته شد در او وجود نداشته ، از دایره فتوت بیرون است . ابن معمار که خود عرب است و ازه جوانمرد فارسی را گرفته و شرح و تفسیر نموده است .

اما در باره لباس جوانمردان ، نویسنده حضرت ابراهیم(ع) «سروال را که بفارسی زیر جامه گویند و اهل عراق فتوت خوانند برای ایشان مقرر کرد و آن یک جزو از خرقه است چنانچه فتوت یک جزو از طریقت است ، و بواسطه آن اکثر مردم بدین لباس میل کردند ، علم فتوت مشهور شد والعلم فتوت شمه ایست از علم

طريقت .» (فتوات نامه سلطانی) هلاحظه میفرمایید که سروال که شلوار فارسی است وزیر جامه را نیز گویند ، ابراهیم برای جوانمردان مقرر ساخته است . تمام فتوت نامه نویسان مبدأ « و مظہر فتوت را ابراهیم خلیل دانسته‌اند و قطب آنرا علی ولی الله و خاتم آنرا مهدی ، واعظ کاشفی نویسد ، کتاب قواعد الفتوت ، - آورده است که «از زمان شیعیت نبی (ع) میان طریقت و فتوت هیچ جدائی نبود از زمان او - تا عهد خلیل الرحمن صفات الله علیه ، طریقت همان فتوت بود و فتوت همان طریقت . »

این قول بخوبی میبین اینست که قدمت جوانمردان تا چه حد است و بعد ها که مخلوط شده به چه صورت و معنی در آمده است . عجیب اینست که در رسائل جوانمردان که در قرن های اولیه نوشته شده کمتر از اقوایل و احادیث و روایات سخن بمیان آمده است و هر چند بجلو هی آئیم فتوت و تصوف کاملاً مخلوط میشود و مشحون از احادیث و کلام نبوی و سور قرآنی میگردد . در باره معنی و مفهوم فتوت بسیار سخن ازایمه و متضوفه و دیگر جوانمردان آمده است که خود مجموعه‌ای را شامل میگردد . اما از سلمان فارسی منقول است که : « فتوت انصاف دادنست و انصاف ناستدن » این گفته را بدیگران نیز نسبت داده‌اند در حقیقت فتوت را شاخه‌ای از شاخه‌های نبوت دانسته‌اند ، و مروت را شاخه‌ای از شاخه‌های فتوت ، و معنی مروت : دست بداشتن است از محرمات و ترك گناه کردن . در پیش گفتم که منبع و مظہر فتوت حضرت ابراهیم بوده که او را ابوالفقیان گویند ، ازاونسلاً بعد نسل بحضرت حبیب الله رسید فتوت یا از دعوتخانه نبوت بوده یا خلوتخانه ولی و از محمد ، بعای رسید .

در قرآن به پنج تن فتی اطلاق شده ، اول ابراهیم ، دوم یوسف صدیق ، سوم یوشع چهارم اصحاب کهف ، پنجم مرتضی علی (نقل از فتوت نامه سلطانی) برای هریک از آنها صفاتی گفته‌اند و مثلاً ابراهیم را از این جهت جوانمرد خوانند . که او را سه چیز بود نفس و مال و فرزند ، مال خود را فدای مهمان و دوست کرد ،

و فرزند را بفرمان دوست قربان کرد، و نفس خود را به محبت حق تعالیٰ فدای نیران کرد. وجوانمردی ابراهیم آن بود که بی مهمان طعام نخوری و سنت ضیافت او نهادی و این علامت جوانمردی است.

و جوانمردی یوسف آن بود که گنایه برادران بروی ایشان نیاورد.

و یوشع را برای آن جوانمرد گفت که طلب علم میکرد.

اصحاحاب کهف را جوانمرد گفت بسبیت آنکه روی بحق آوردند و پشت برآهل و مال و اقارب و احباب کردند و از لذات فانی اعراض نمودند و متوجه طلب رحمت و هدایت شدند.

علی را جوانمرد گفت، بواسطه آنکه شب غارچان بقدای سید مختار کرد، و سه شب طعام نخورد و بسائل داد و دیگر سر بدشمن بخشید و نهایت جوانمردی آنست که از سرچان برخیزد.

کار چوب اجان فند آنجاست کار هست جوانمرد درم صدهزار

(امیر خسرو دهلوی)

اقسام جوانمردی هنوز در دو صفت است: یکی نفع بدوستان و سانیدن و آن بسخاوت حاصل شود. دوم ضرر دشمن از ایشان باز داشتن و آن بشجاعت وجود گیرد.

در فوق آورده‌یم که یوشع را برای آن جوانمرد گفت که طلب علم میکرد، البته اینجا علم بمعنی عام است هم دانش‌ها است و حرف و هنرها در هر زمینه که باشد مقصود است. و خود فتوت را هم علم فتوت گفته‌اند:

رو سوی دین کرد از دنیا بتافت

روضه‌جان از فتوت گلشن است

هر که از علم فتوت بهره یافتد

دیده دل از فتوت روشن است

گر بود علم فتوت رهبرت هرزمان بخشد صفائی دیگرت

«شیخ فرید الدین عطار»

برای علم فتوت سه پایه اصلی قائل شده‌اند و آن شریعت و طریقت و حقیقت است برخی معرفت را نیز اضافه کرده‌اند. چنانچه در پیش گذشت اختلافات طبقاتی را یک نیروی فوق العاده یا ازلی بهم دیگر مربوط می‌ساخت در اثر شدت وحدت این نیرو هر یک از طبقات حد خود را رعایت می‌کردند و در بهبود وضع اجتماعی همگی از روی صفا و خلوص نیت قدم بر میداشتند ما در باره این نیرو هنوز سخن نگفته‌ایم ولی نکته‌ها توان گفت، یکی اینکه جوانمردان در هر دوره‌ای کوشیده‌اند که یکنوع همبستگی معنوی و اجتماعی در میان ارباب حرف و مراکز فعال اجتماع بوجود آورند، دیگر توجه خاص انسانی است در زیر سایه بذل و ایشار و برقراری انصاف و عدالت در میان مردم، و سوق دادن آنها بسوی صفات و فضایل انسانی و ملکوتی، رهبران اجتماع که تنها جوانمردان بوده‌اند، منظور نظرشان در هر زمانی ایجاد و گسترش فضای اخلاقی و انسانی بوده است در یک کلام می‌گوییم آنچه صفات پسندیده و خصائص حمیده است گرفتن و عمل کردن و در کار آوردن شیرازه و اساس و وظیفه مذهب ارباب فتوت است. آنچه خوبان همه دارند جوانمرد تنها دارد. آنچه بر شمردیم در میان تمام انسانهای جهان بعنوان اصل مسلم بقاء و دوام بشریت پذیرفته شده و توجه و رعایت آن از جمله فرایض است، از این روست که تشکیلات جوانمردان در تمام ممالک جهان از قدیم الایام تا کنون دارای یک روح و کالبد بوده است و مقصد و منظور آن تسلیح اخلاق و برقراری صلح واقعی بوده، بدون در نظر گرفتن زمان و مکان و سفید و سیاه و ... پیروی از اصول و خصائص جوانمردان موجب همبستگی‌های جهانی شده و موجودیت جهانی آنرا محرز ساخته است. اینکه گفتم تنها عرفان ایران

است که قادر خواهد بود صلح حقیقی و بایدار را تضمین نماید محتاج توضیح است. اگر این نظریه را قبول کنیم که سخن اولین و آخرین از زبان پیامبر ایرانی یعنی زردشت صادر شده راه دوری نرفته‌ایم محدثین، حدیثی نقل میکنند و متصوفه آن توجه خاص می‌دانند، و اصل آن اینست که «الشريعة اقوالي و الطريقة افعالي، و الحقيقة احوالی» من از صحت و سقم آن بی خبرم اما زردشت با اینکه او هم کامل بوده است همین گفتار را طوری بیان کرده که عامتر و دلنشیان تر است، گفتار نیک کردار نیک، پندار نیک «اینست سر لوحه آئین جوانمردان در تمام گیتی و هر که تشیبه به این گروه کند و باین گفتار توجه نماید و آنرا در عمل آرد از جوانمردی رشحه باو رسیده باشد.

رومیها نه تنها آلهه هنعدده را از یونانیها گرفته و آنها را باساهی لاتینی مورد پرستش قرارداده و بهمان سبک و تشریفات یونانی عبادت کرده‌اند بلکه اساطیر و خماسه‌های یونانی نیز در میتوانی دوم نفوذ بسیار حاصل نموده که آنها را بصورت ایطالیائی درآورده‌اند و بزبان لاتینی و بقوه تصوریه خود از نوجامه‌ای بر آنها پوشانیده و تدریجیاً با اندک تغییری جزو موادیست کشور روم شدند. از افسانه‌های هر بوط بخدا یان رومی مانند (ژوپیتر) و (میزوا) اصل و مبدأ یونانی آنها بخوبی نمودار است. رومولوس و تیبریوس و دیگران اساطیری از مآخذ یونانی گرفته و شعرای رومی مانند اویدو ویرجیل آن حکایات را بزبان لاتین باشعار غرا درآورده‌اند که هنوز در صفحه روزگار باقی است. (تاریخ ادبیان)